

εἰς τὴν μὴ ἀνάμιξιν ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτοῦ, μεγάλων παικτῶν, ὅτινες λέγεται ὅτι κυφοφοῦσι τέχνασμα νέον. Προσοχὴ λοιπόν!...

Ἡ τελευταία ἐβδομάς διήλθεν ἄνευ ἐπεισοδίων, καὶ μόνη ἡ ἐκλογή τῆς νέας ἐπιτροπῆς ἀπασχόλησε τὸ χρηματιστήριον.

Μεταξὺ τῶν νέων αὐτῆς πέντε μελῶν συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ κ. Πετρέλαιος διὰ τὴν πιάνη ἐνίοτε φωτιά ὅταν θυμῶν, καὶ ὁ κ. Σταματίου διὰ τὸν τόν σβένη ἀμέσους.

Μάγκας.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟ

Καλὰ ἡ αὐγοῦλ' ἀκόμα δὲν ἐφάνη,
Σκοτάδ' εἶνε χυτὸ ἴστη λαγκαδιά,
Μονάχ' ἀπ' τὸ γαλάζιο της φουστάνι,
Σὰ χαμογέλιο, μιὰν ἀκροῦλα φτάνει
Πουλάνια νὰ ξυπνήσῃ καὶ κλαδιά.

Κι' ἀρχίζει ἓνα ψιθύρισμα ἔς τὰ φύλλα,
Καὶ ἔς ταῖς φωλιαῖς μιὰ ντροπαλὴ βυή.
Φύσ' ἀστράκι, καὶ δροσοῦλα, κύλα,
Καὶ ἂν ἀκόμ' ἀπλώνεται μαυρίλα,
Δὲν εἶνε νύχτα, ἔρχετ' ἡ ζωή.

Κι' ἐδῶ μέσ' τῶν φροντίδων τὸ σκοτάδι,
Ἀκροῦλα καρτεροῦμε φωτεινὴ,
Τῆς μάγισσας ἀπόκρηας σημάδι.
Πουλιά κι' ἀνοιχτὸ ἔς τοῦ κόσμου τὸ λαγκαδι,
Στὴν ὄψι της πετιοῦνται νιαῖς καὶ νιοί.

Ἐλαμπεν ἓνα σπῆτι ἀπ' ὠραιότη,
Χθὲς νύχτα, φῶς, καὶ πλοῦτο περισσό.
Χορὸς καὶ μουσικὴ, φαγί, καὶ νιότη.
Ἦτανε τῆς Ἀπόκρηας, ἔς τὰ σκότη,
Τὸ πρῶτο χαμογέλιο τὸ χρυσό!

Ὅλη μιὰ τρέλλα κι' ὅλη μιὰν ἀκτίνα,
Σὲ λίγο θὰ φανῇ, Ἀποκρηά,
Ἔρωσ με βέλλε, ἀνοιξίς με κρίνα,
Οὐράνια τραγουδίστρα, μπαλαρίνα,
Τῆς νιότης καὶ δουλεῖτρα καὶ θεά!

Καὶ ὅπως, πρὶν καλὰ φωτίσ' ἡ μέρα,
Τὸ φῶς της πρῶτα ἔς τὰ βουνά κυλά,
Ἔτσι κι' ἐσὺ ἔς τὴ νιότη ἐδῶ πέρα!
— Ἡ νιότη σὲ δικό της ζῆ αἰθέρα,
Κι' ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον πιὸ ψηλά.

Τώρα νὰ ἰδῆς τῆς νιότης μας τὴ χάρι!
Ὁ νοῦς της, πεταλοῦδα πλουμιστὴ,
Γυρίζει σὲ λαμπρόφωτο λυχνάρι.
Δὲν τρέμει τῶν φτερῶν της τὸ ζευγαρι
Μὴν κάψῃ, μὴν ὁ λύχνος της σβυστῇ.

Παντοῦ, ὅταν κοιμᾶται, ὅταν ξυπνᾷ,
Ἐς τὸ σπῆτι, ἔς τὴν κουβέντα, ἔς τὴ δουλειά,

Καὶ φρόνιμη ἔς τῆς μάνας της τὸ πλάι,
Κι' ὅταν τρελλὴ μὲ φίλους περπατᾷ,
Ὀλόνοιχτη ὄνειρεύετ' ἀγκαλιά!

Ποῦ τὴν ἀρπάξει, μέσα ἔς τὸ μεθύσι
Τοῦ βάλο γοργὰ τὴν πνίγει, τὴ γυρνᾷ...
Μιὰ μάσκα τώρα ἔχει ἀγαπήσῃ,
Κι' ἀπὸ μπροστὰ της τυλιγμέν' ἡ κτίσι,
Σὲ μεταξένιο δόμινο περνᾷ.

Ὡ κόρη, αὐτὰ τὰ διὸ μικρούλια κάλλη,
Ὅπου φτερά θὰ κάμουν ἔς τὸ χαρὸ,
Κρυφτὰ ἔς τὸ ἀτλαζένιο σου στιβάλι,
Ποιὸ θὰ χτυπήσουν ξένοιαστο κεφάλι,
Μ' ἀστροπελέκι ἄξαφνο σκληρό;

Τὴ δύναμι των ξέρ' ἡ παρθενιά σου.
Ὡ, ναί, τώρα ποῦ εἶσαι μοναχὴ,
Στὰ διὸ σου πόδια ρίχνεις τὴ ματιά σου.
Καὶ ἴσως νὰ καθρεφτίζῃς τὴ θεωρία σου,
Μὲ τόση τὰ κυττάξεις προσοχὴ...

Ἐκεῖ ἔστὸ τραπέζακι ἀραδιασμένα
Στολίδια καὶ διαμάντια λαμπερά
Στὸ χέρι τὰ ζυγίζεις ἓνα ἓνα...
Καὶ χάνονται παρ' εἰ ξεχασμένα
Διὸ ζουμπουλίων μπουκέτα δροσερά...

Γιὰ κῆττα ἔς τὸν περίπατο καμάρια!
Γεμίζει κόσμος ὄλαις ταῖς γωνιαῖς,
Καὶ ἀνάμεσα, δροσιὰς μαργαρι ἀρία
Σμιγμένα μὲ τὰ πράσινα βλαστάρια,
Στολίδια του περνοῦνε νιοὶ καὶ νιαῖς.

Ἡ νιὰ τοῦ νιοῦ τὸ μάτι περιμένει,
Κι' αὐτὸς τῆς νιᾶς τὸ μάτι λαχταρεῖ.
Ἀδιόκοπη ἀστραπτὴ, ἀστράφτει, σβαίνει...
Σὲ κάθε των ματιὰ εἶναι κρυμμένη
Ἀποκρηᾶς λαχτάρια φλογερή!

Πότε; μὲ μιὰ ματιὰ σὲ μιὰ ξανθοῦλα
Θαρρεῖς πῶς λέει μελαχροινὸ παιδί.
Τότε!... μιὰ ἐκείνη μὲ τρεμοῦλα...
Ποῦν ἡ χαραῖς; στεναίνει μιὰ καρδοῦλα,
Ἐς ταῖς ἀποκραῖς... μιὰ ἄλλη τραγουδεῖ.

Καὶ κάποι' ἐκεῖ δὲ ποῦ ἀνταμόνου,
Καθὼς στριφογυρνῶντας περπατοῦν,
Τέτοια τὸ νοῦ τους ὄνειρα φτερῶνουν,
Ποῦ σὲ καρτρίλλια λέν πῶς ζευγαρώνουν,
Πῶς σὲ χορὸ τὰ πόδια τους πατοῦν...

Ὁ ἥλιος, καθὼς πάντα, βασιλεύει
Ἐς αὐτό μας τὸν οὐράνιο οὐρανό.
Τὴ δύσι του ἡ νιότη ἀγναντεύει,
Καὶ μεσ' τὸ φῶς τῶν βόδων του γυρεῖ
Ἐνα ἴδιό της φάσμα βόδινο.

Νέσα ἡ καρδιά 'ς τὰ στήθη της σπαράζει,
 'Αλλ' ὄχι γιὰ τὴ δύσι τὴ χρυσῆ·
 —Μὲ τὸ λαμπρὸ τῆς φύσεως τοπάξι
 'Ἡ τρελλονιότη—μάθε—δὲν ἀλλάζει
 Οὐτ' ἓνα ποτηράκι της κρασί!

Σπαράζει μεσ' τὰ στήθη ἡ καρδιά της,
 'Αλλ' ὄχι γιὰ τὴ δύσι τὴ χρυσῆ·
 'Ο ἥλιος πού τὸν χάνει ἀπ' τὴ ματιάτης,
 Τῆς φέρνει πρὶ σιμά τὸ, ἔρωτά της,
 Κι' ἀπὸ τὸ δύσι, αὐγῆ, βγαίνεις ἐσύ,

'Ἐσύ, ὄλη μιὰ τρέλλα, μιὰν ἀκτίνα,
 'Ἐσύ, ξεμυαλισμένη Ἀποκρηᾶ,
 'Ἐρως μὲ βέλη, ἀνοιξὶς μὲ κρῖνα,
 Οὐράνια τραγουδίστρα, μπαλαρίνα,
 Τῆς νιότης καὶ δουλεύτρα καὶ Θεά!

Κωστής Παλαμάς.

ΣΑΤΥΡΑ ΤΟΥ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟΥ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

'Ἐκ Παρισίων μᾶς ἐστάλη ἔντυπος, σεσημασμένη καὶ ὑπὸ
 χαρτοσήμου, ὡραία παρῳδία τοῦ περιφήμου Μανιφέστου τοῦ
 πρίγκιπος Ναπολέοντος, ὅπερ ἐδημοσίευσαν ἐνταῦθα αἱ
 πλείστα τῶν συναδέλφων. Ἴδου αὐτή :

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟΝ

Πρὸς τοὺς συμπολίτας μου,

'Ἡ πιλοποιία φθίνει!

Τινὲς ἐκ τῶν πασχόντων ἀπὸ νευραλγίαν ἀρχίζουν ν' ἀνη-
 συχῶσι.

'Ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἔθνους ἔχει ἀηδιάσει ἀπὸ τὰ
 καπέλλα σας. Μὴ ἔχουσα ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ παρὸν, προσ-
 δοκᾷ μέλλον καθ' ὃ δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον βροχαί.

Σᾶς ὑπεσχέθησαν κομψὸν καὶ ἐλαφρὸν κάλλυμμα ἐπὶ κε-
 φαλῆς. Ψευδῆς ὑπόχρεσις· πάντες ἀπέτυχον.

Δὲν ἔχετε πιλοποιοὺς!

'Ἡ ἐμπεσταλλεὺσις τοῦ πελάτου δὲν σημαίνει τὴν κάλυψιν
 τῆς κεφαλῆς του.

Τὰ οἰκονομικά σας διασπαθίζονται.

Βαρέα καὶ κακοσχημάτιστα καπέλλα ἐξακολουθοῦν νὰ
 κατασκευάζουν ἐν μοιραίῳ πνεύματι παλαιᾶς μεθόδου ἥτις
 παρεμποδίζει τὴν πρόσδον.

Κληρονόμος μεγάλου δνόματος (Rene Piseau) εἰμί ὁ μό-
 νος ἄνθρωπος ἐν Γαλλίᾳ τοῦ ὅποιου τ' ὄνομα συνήνωσεν
 ἐπὶ ἑκατομμύρια τριακοσίας χιλιάδας πελατῶν!!!!

'Απὸ τῆς ἐκκλητήσεως ἦν ἕκαμᾶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς
 καλαισθησίας, τὴν 1ην Ἀπριλίου 1882, ἐφύλαξα σιγὴν . . .
 Μελαγχολῶν ἐπερίμενα νὰ δικαιωθῶ ὑπὸ τῶν πραγμάτων.

'Ἐν ἀπαθείᾳ παρηκολούθησα τοὺς ἀγόνους ἀγῶνας τῶν
 μετ' ἐμοῦ συναγωνιζομένων πιλοποιοῶν.

'Ἐρρήθη ὅτι παραιτοῦμαι. 'Οχι δὲν παραιτοῦμαι.

Αἱ ἀμφισβολαὶ πρέπει νὰ λείψουν.

'Ο ἀγὼν ἀναγωνίζομαι εἶναι ἀγὼν ὅλοι, πλειότερον ὅ-
 λων ἢ ἐμοῦ.

'Αρχὴν ἔχω τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ νὰ φυλάῃ τὸ κεφάλι
 του.

Γάλλοι ἐνθυμηθῆτε τὸν λόγον αὐτόν:

'Ο μεγαλειότερος συναγωνισμὸς τῆς ἡμέρας εἶναι τὸ κα-
 πέλλο Ρενὸ Πινώ, 94, 'Οδὸς Ρισελιέ.

Θὰ εἴπωσι διατί.

ΤΙΜΗ : 18 ΦΡΑΓΚΑ.

'Ο στερούμενος τοιοῦτου καπέλλου, ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἔχει
 σ' τὴν τσέπη του ἓν

ΝΑΠΟΛΕΟΝΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις καὶ χθὲς δὲν ἐγένετο. 'Ἐλειπον τόσοι συμ-
 πολιτευόμενοι ὅσοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι. 'Ο Αἰὼν λοιπὸν
 ἡμπορεῖ νομίζομε νὰ τὰ γυρίσῃ.

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ

πρώτην φοράν κομιζόμενα εἰς Ἀθήνας, ἐντὸς ὡραίων
 μαμπονιέρων, γλυκύτατα, νοστιμώτατα, γραφικώτατα
 εἰς τὸ

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΨΑΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΓΑΣΙΑ

'Ιδρυθὲν ἐν ἔτει 1879

Ἡ ΜΕΓΙΣΤΗ ΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΩΝ

!! 7,200 ἀντίτυπα !! 7,200

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ,

'Ἐλλάδι φρ. 2 — Ἐξωτερικῶ φρ. 3.

Πωλοῦνται καὶ τόμοι τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἕκαστος
 ἀντὶ φρ. 2,50, ταχυδρομικῶς ἀντὶ 2,80. — Τὸ ἀν-
 τίτιμον δεκτὸν καὶ εἰς γραμματόσημον δεκάλεπτον, ἕως τρια-
 κοντάλεπτον πάσης ἐθνικότητος.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ εἰς Ἀθήνας, Διεῦθυνσιν Διοπλάσεως
 τῶν Παί ων, Πλατεῖα Συντάγματος, ὁδὸς βουλῆς καὶ
 Μουσῶν ἀριθ. 2.